

scoalacool.ro

STUDIU DE CAZ: ORAȘUL - ARHITECTURĂ MODERNĂ ȘI TRADIȚII RURALE

Orașul românesc: urban vs. rural

Orașul interbelic a fost unul al contrastelor, în care au putut fi observate tradiția și modernitatea.

1919-1940 - populația urbană a reprezentat cu puțin peste 20% din totalul locuitorilor României, fiind prezente 180 de orașe, dintre care 102 au beneficiat de alimentare cu apă potabilă, iar 53 au fost dotate inclusiv cu sisteme de canalizare.

Cele mai importante orașe din perioada interbelică au fost următoarele: București, Chișinău, Cernăuți, Iași, Cluj-Napoca, Galați, Timișoara, Oradea, Ploiești, Arad, Brăila, Craiova, Brașov, Constanța, Satu Mare, Sibiu, Târgu Mureș și Cetatea Albă.

Clădirile reprezentative din orașele românești au fost următoarele: primăria, tribunalul, liceul, banca, cinematograful, teatrul și librăria.

Orașele României interbelice (1938)

Bucureștiul interbelic: boulevard aglomerat

Chișinăul interbelic

Timișoara (centrul orașului în perioada interbelică)

Centrul Constanței (în prezent zona istorică - Centrul Vechi)

Orașul românesc: urban vs. rural

Fiecare oraș a avut patru zone: centrală, periferia (sau mahalalele), industrială și agricolă:

a. Zona centrală: a dispus de străzi pavate, apă curentă, iluminat public, servicii de salubritate și transport în comun (tramvaie electrice). Străzi aglomerate de automobile, de oameni îmbrăcați elegant, după modelul occidental, de vânzători stradali, magazine cu vitrine atrăgătoare și firme luminoase. Clădiri reprezentative: Arcul de Triumf, Palatul Telefoanelor, Academia de Studii Economice și Facultatea de Drept din București, Palatul Culturii din Iași, Palatul Administrativ din Craiova și clădirea Cazinoului din Constanța;

b. Zona periferică (sau mahalaua): a fost lipsită de serviciile existente în zona centrală. Străzi nepavate cu animale fără stăpân, căruțe și oameni îmbrăcați simplu, cu locuințe lipsite de confort.

Magazine din centrul Capitalei

Calea Victoriei (București, 1923)

București: clădirea Palatului Justiției

Constanța: clădirea Cazinoului (anii 1920)

Mahalaua bucureșteană: locuință din „*Gropile lui Ouatu*” (anii 1930)

Viața cotidiană urbană

Orașele din perioada interbelică au atras locuitori din toate provinciile României: posibilitatea unei vieți mai bune, multitudinea de locuri de muncă oferite, condiții de trai îmbunătățite (locuințe mai confortabile, racordate la utilități) și o largă paletă de modalități de petrecere a timpului liber.

1927 - în București, a fost instalată prima centrală telefonică automată din România.

1 noiembrie 1928 - lansarea primului post de radio din România, Radio București.

Numărul automobilelor a crescut, pe străzi fiind întâlnite mărci de mașini germane și franceze, totuși, automobile proprietate personală nu și-au putut permite decât cei cu venituri mari.

1931-1940 - au apărut blocurile, străzile orașelor fiind străbătute deopotrivă de tramvaie electrice, autobuze și birje (trăsuri).

În funcție de programul zilnic de la locul de muncă, orășenii au avut posibilități mai numeroase de petrecere a timpului liber: cinematografe, spectacole de teatru, radio, muzică (ascultată la gramofon), cărți și ziare.

Camera în care a debutat în perioada interbelică Radio București (1928)

Gramofon

Disc muzical

Un tramvai electric din perioada interbelică (București, anii 1930)

**Târgul Moșilor, marea paradă
(București, 1929)**

**Copii la plajă (Constanța, anii
1930)**

Arhitectura urbană

Modernizarea orașelor a fost influențată de dezvoltarea industriei, a comerțului și serviciilor.

Bucureștiul a fost cunoscut drept „*Micul Paris*”, datorită asemănării arhitecturale cu marele oraș european, modei vestimentare și expresiilor din limba franceză ce au “condimentat” vorbirea locuitorilor, capitala României interbelice fiind un oraș cosmopolit, cu o viață culturală intensă și o puternică dezvoltare economică.

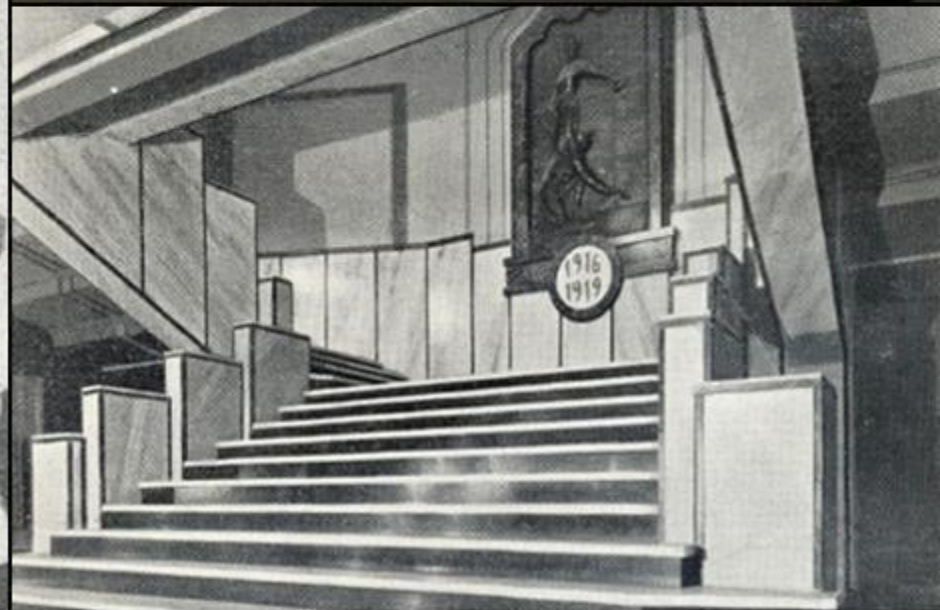
1931-1940 - arhitectura clasică a fost întregită cu manifestări ale clasicismului modern: arhitectura de tip Art Deco a fost promovată și a făcut parte dintr-o fază inițială a modernității, dar s-a regăsit atât stilul Bauhaus, cât și arhitectura neoromânească, promovată de Ion Mincu, Marcel Iancu, Horia Creangă, Duiliu Marcu, Petre Antonescu, George Matei Cantacuzino și Octav Doicescu.

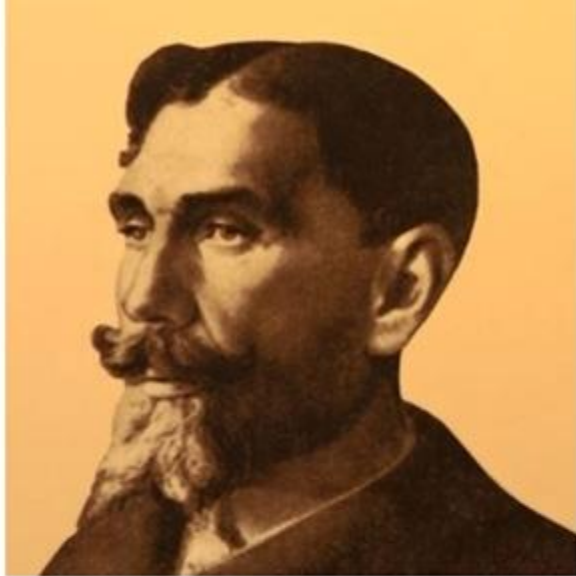
Arhitectura „Micului Paris”: bulevardul I. C. Brătianu (anii 1930)

Clădirea ARCUB (Palatul Societății Funcționarilor Comunali) - actualul Palat al Artei

Clădirea ARCUB (Palatul Societății Funcționarilor Comunali): interior

Ion Mincu

Marcel Iancu

George Matei Cantacuzino

Horia Creangă

Petre Antonescu

Octav Doicescu

BIBLIOGRAFIE

1. Soare, Aurel Constantin, Cojocaru, Daniela Ana, Grozav, Gabriel, Pavelescu, Alina, *Istorie: Manual pentru clasa a VIII-a*, Editura Art Klett, București, 2020.
2. Stoica, Stan (coordonator), Băluțoiu, Valentin, Becheru, Dragoș Sebastian, Bilcea, Valentina, Bondar, Ancuța, Grecu, Maria, *Istorie: Manual pentru clasa a VIII-a*, Editura CD Press, București, 2020.
3. Gheorghe, Maria Mariana, Săvuță, Irina Ema, *Istorie: Manual pentru clasa a VIII-a*, Editura Litera, București, 2020.
4. Bărbulescu, Mihai, Deletant, Dennis, Hitchins, Keith, Papacostea, Șerban, Teodor, Pompiliu, *Istoria României*, Editura Corint Educațional, București, 2014.
5. Constantiniu, Florin, *O istorie sinceră a poporului român*, Editura Univers Enciclopedic Gold, București, 2008.
6. Hitchins, Keith, *România: 1866-1947*, Editura Humanitas, București, 2017.
7. Guida, Francesco, *România în secolul XX*, Editura Cartier, Chișinău, 2019.
8. Scurtu, Ioan, *Civilizația românească interbelică (1918-1940)*, Editura Fundației România de Măine, București, 2008.
9. Imagini: Google Images (domeniul public).

😊 Vă mulțumim pentru atenție! 🎉

ȘCOALA COOL
EDUCAȚIE PRIN CONȚINUT

